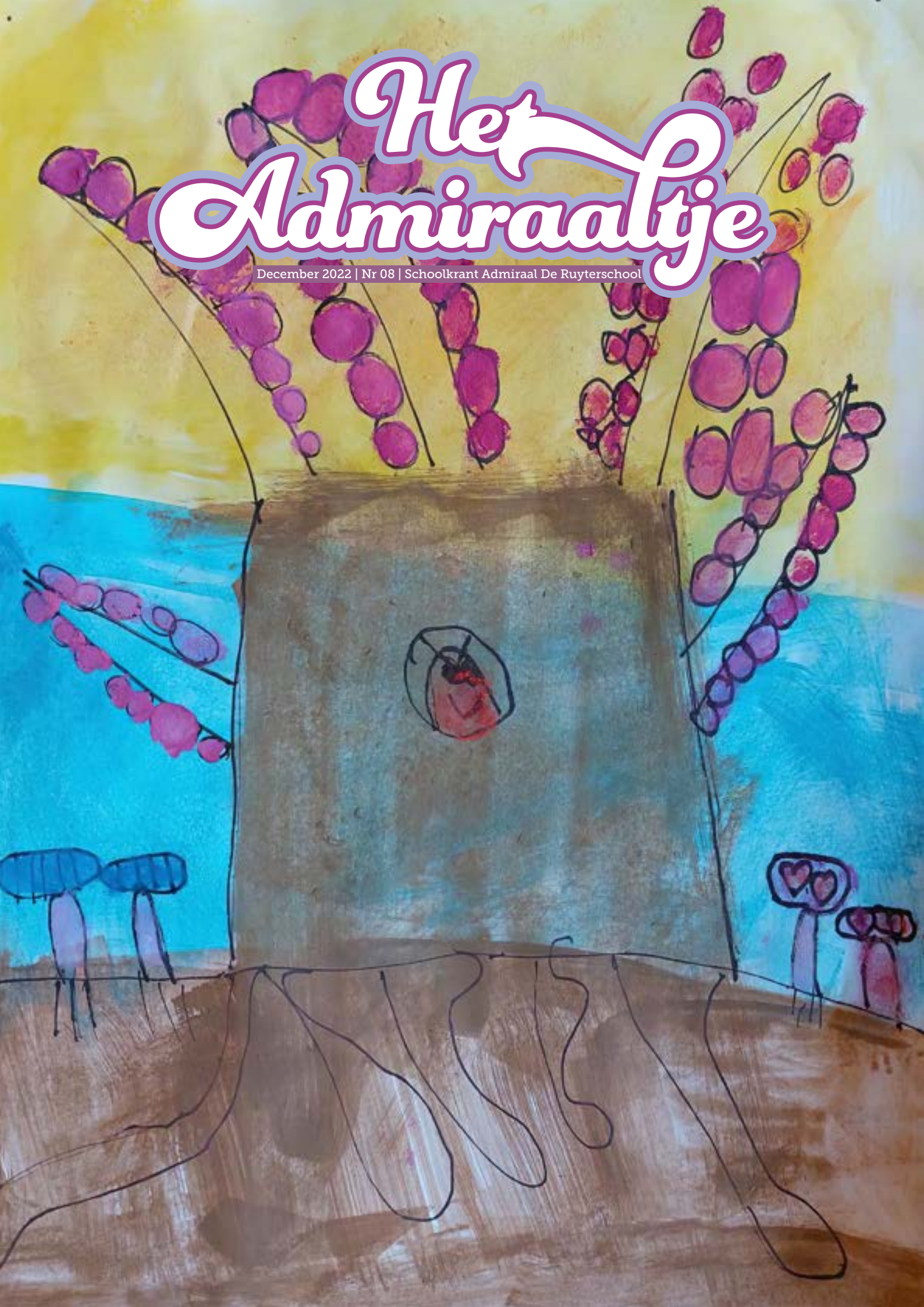
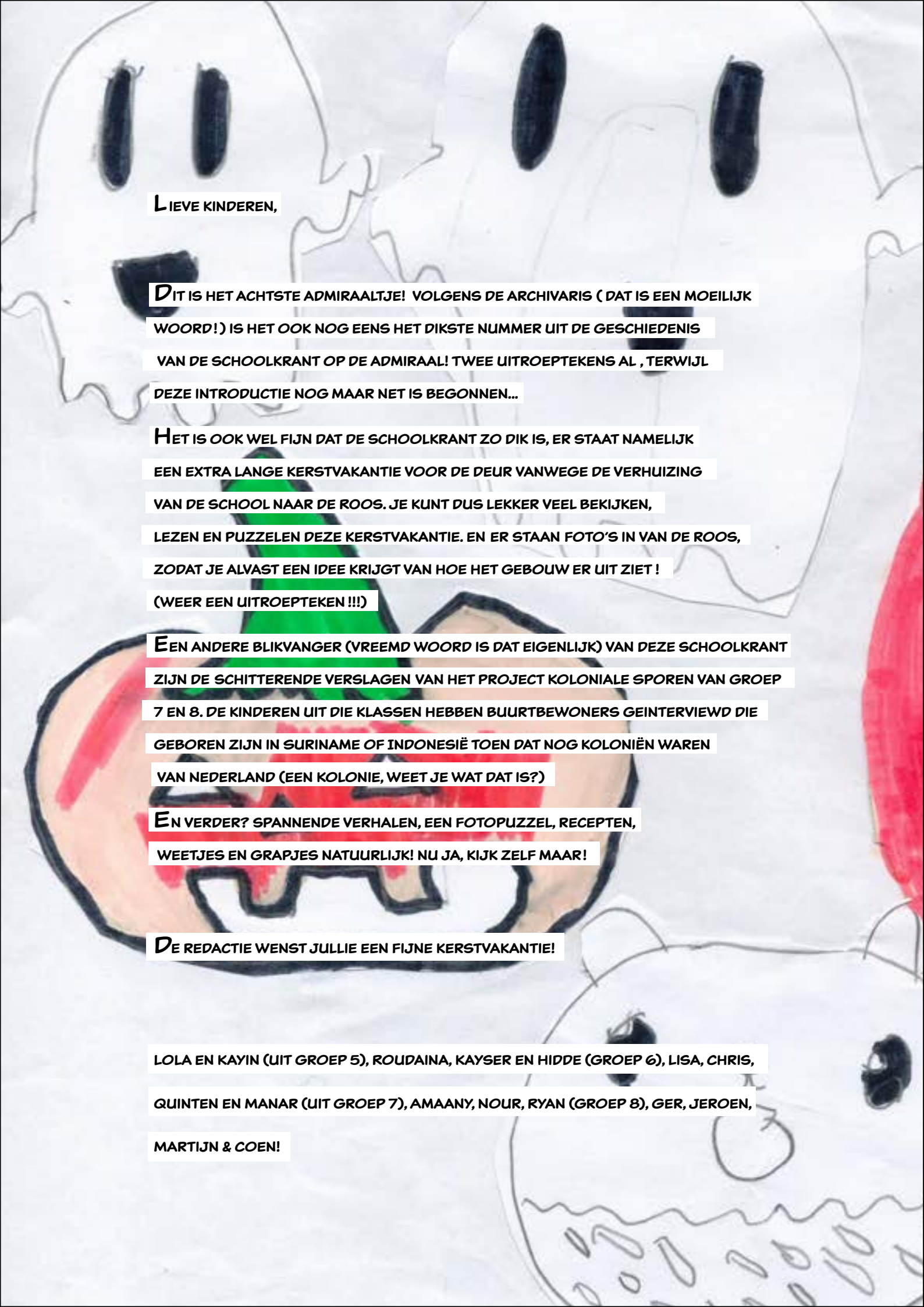

Het Admiraaltje

December 2022 | Nr 08 | Schoolkrant Admiraal De Ruyterschool

LIEVE KINDEREN,

DIT IS HET ACHTSTE ADMIRAALTJE! VOLGENS DE ARCHIVARIS (DAT IS EEN MOEILIK WOORD!) IS HET OOK NOG EENS HET DIKSTE NUMMER UIT DE GESCHIEDENIS VAN DE SCHOOLKRANT OP DE ADMIRAAL! TWEE UITROEPTEKENS AL , TERWIJL DEZE INTRODUCTIE NOG MAAR NET IS BEGONNEN...

HET IS OOK WEL FIJN DAT DE SCHOOLKRANT ZO DIK IS, ER STAAT NAMELIJK EEN EXTRA LANGE KERSTVAKANTIE VOOR DE DEUR VANWEGE DE VERHUIZING VAN DE SCHOOL NAAR DE ROOS. JE KUNT DUS LEKKER VEEL BEKIJKEN, LEZEN EN PUZZELEN DEZE KERSTVAKANTIE. EN ER STAAN FOTO'S IN VAN DE ROOS, ZODAT JE ALVAST EEN IDEE KRIJGT VAN HOE HET GEBOUW ER UIT ZIET ! (WEER EEN UITROEPTEKEN !!!)

EEN ANDERE BLIKVANGER (VREEMD WOORD IS DAT EIGENLIJK) VAN DEZE SCHOOLKRANT ZIJN DE SCHITTERENDE VERSLAGEN VAN HET PROJECT KOLONIALE SPOREN VAN GROEP 7 EN 8. DE KINDEREN UIT DIE KLASSEN HEBBEN BUURTBEWONERS GEINTERVIEWD DIE GEBOREN ZIJN IN SURINAME OF INDONESIË TOEN DAT NOG KOLONIËN WAREN VAN NEDERLAND (EEN KOLONIE, WEET JE WAT DAT IS?)

EN VERDER? SPANNENDE VERHALEN, EEN FOTOPUZZEL, RECEPTEN, WEETJES EN GRAPJES NATUURLIJK! NU JA, KIJK ZELF MAAR!

DE REDACTIE WENST JULLIE EEN FIJNE KERSTVAKANTIE!

LOLA EN KAYIN (UIT GROEP 5), ROUDAINA, KAYSER EN HIDDE (GROEP 6), LISA, CHRIS, QUINTEN EN MANAR (UIT GROEP 7), AMAANY, NOUR, RYAN (GROEP 8), GER, JEROEN, MARTIJN & COEN!

Roudai 44

VINCE

ISAAC

Thema Gi-Ga-Groen
Groep 1 Juf Eva

MOOS, LARS & MELAHER

PUCK
& THALIA

GROEP 2
JOANNA & ISABELLA

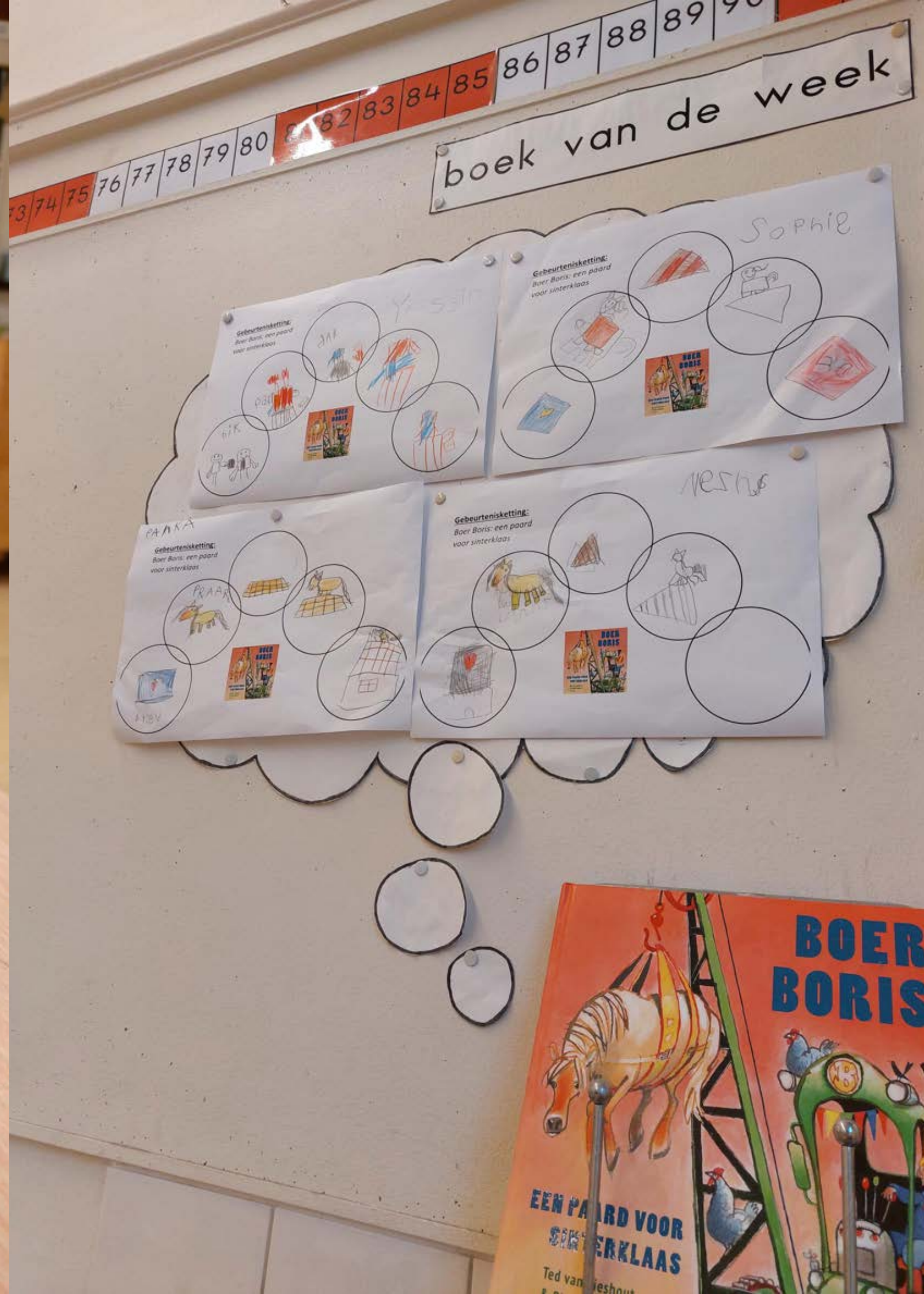

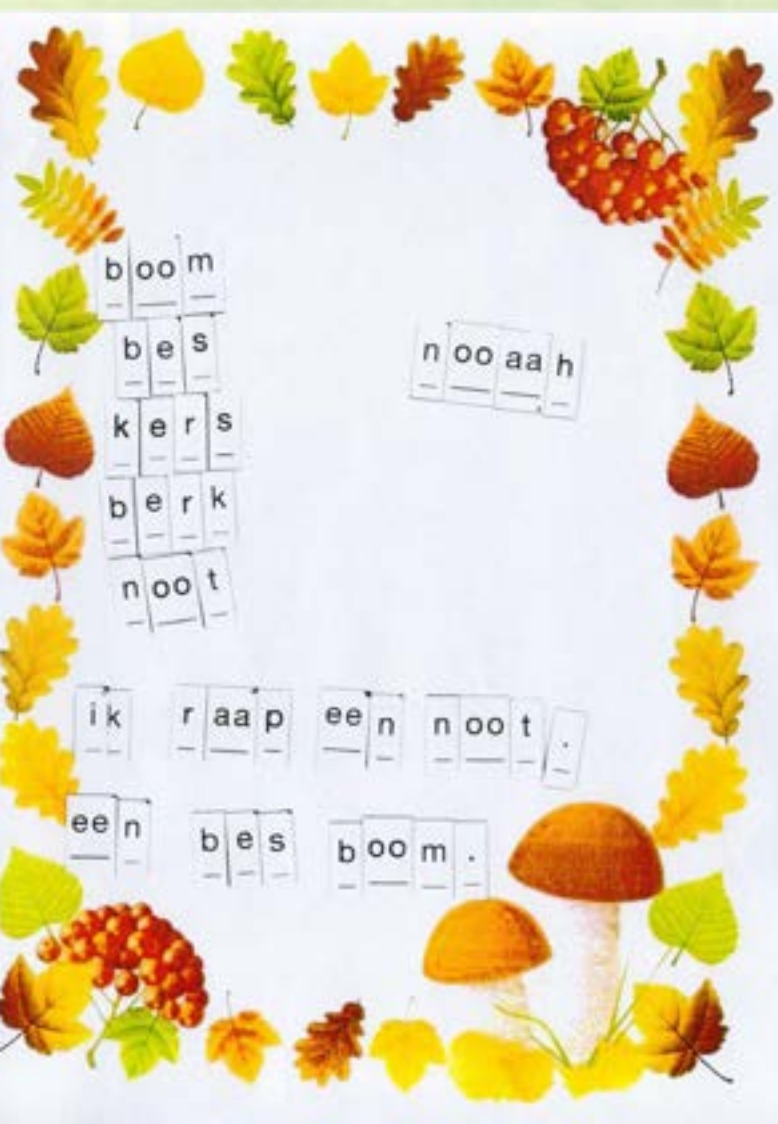
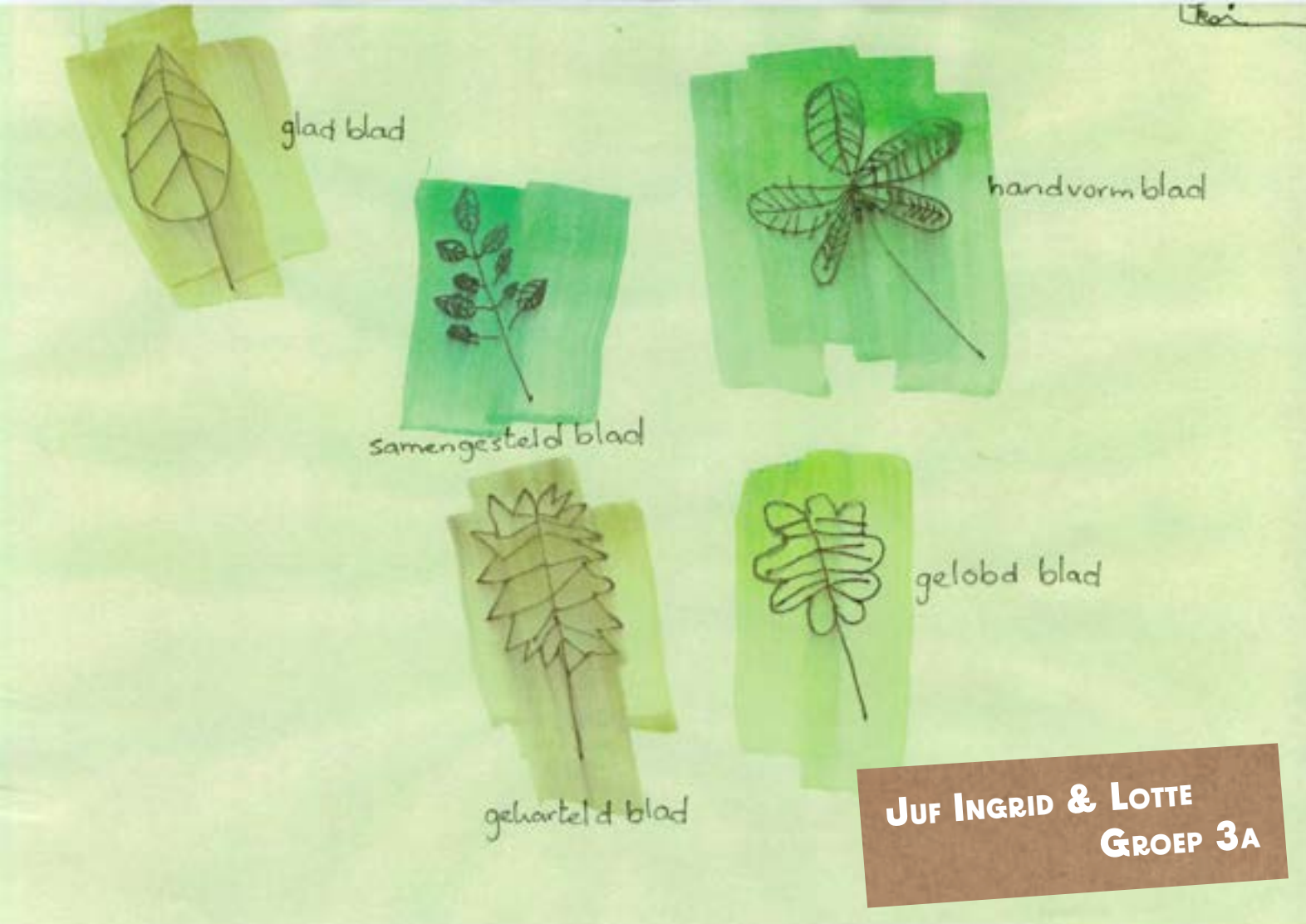
WIST JE DAT HET IN DECEMBER, JANUARI EN FEBRUARI HET BIJNA 200 UUR REGENT?

JUF ANNEMARIJN &
MEESTER BART GROEP 3B

WIST JE DAT DE KOUDSTE TEMPERATUUR OOIET GEMETEN IN NEDERLAND -27,4 GRADEN CELSIUS WAS?
DAT WAS IN 1942.

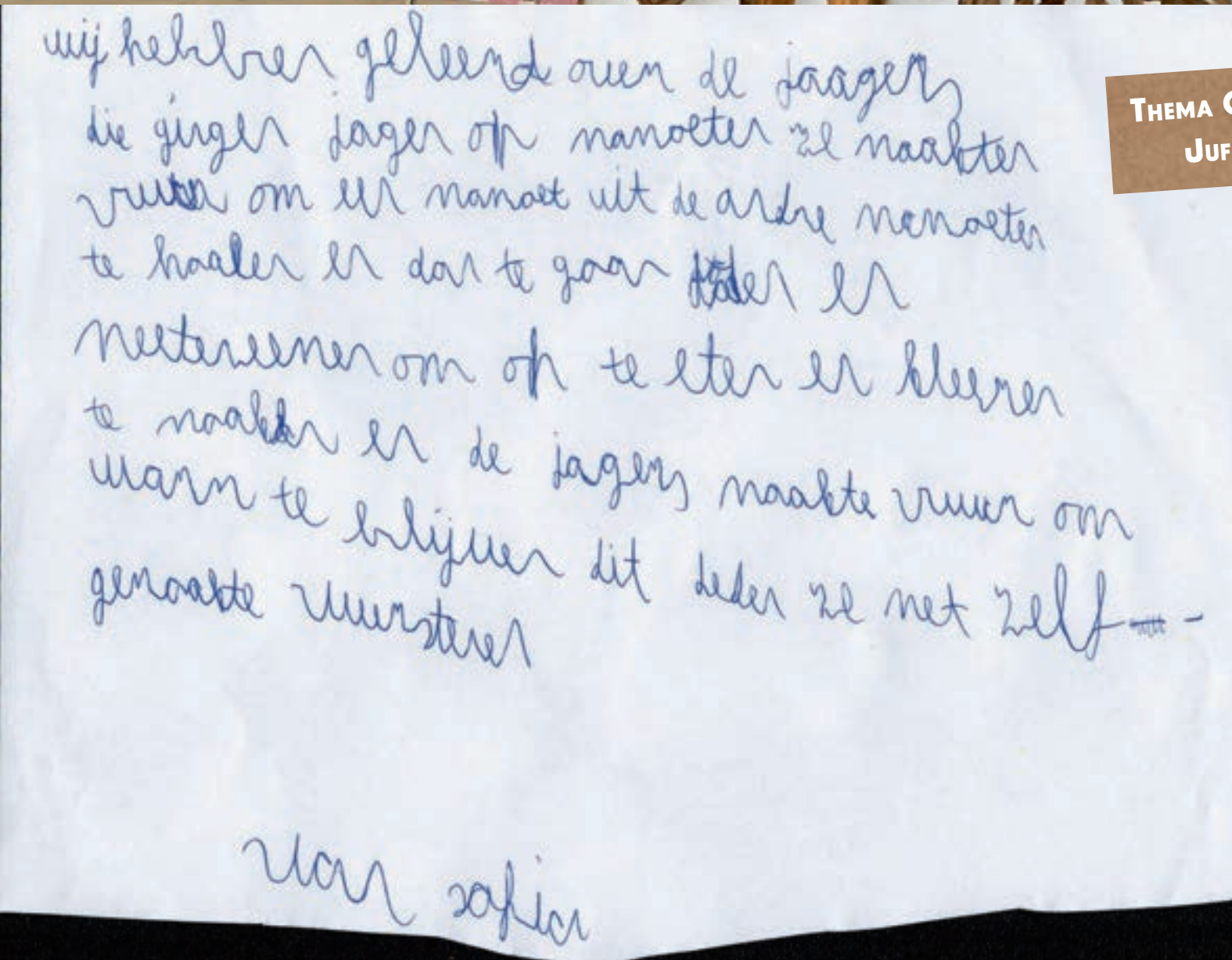

DIT SCHOOLJAAR IS ER IN DE WIJK EEN GLOEDNIEUW KINDERKOOR GEBOREN GENAAMD 'ENFANT TERRIBLE'. MAAR LIEFST TIEN STOERE KINDEREN VAN DE ADMIRAAL ZINGEN HIERIN MEE! DEZE MUZIKALE MENSEN UIT GROEP 4, 5, 6 EN 7 KOMEN ELKE WOENSDAGMIDDAG BIJ ELKAAR OM DE LONGEN UIT HUN LIJF TE ZINGEN. ONDER LEIDING VAN ZANGERES EVI, MAMA VAN QUINTEN EN ANNE-LIEVE. BINNENKORT HEEFT ENFANT TERRIBLE HAAR EERSTE GROTE OPTREDEN IN EEN ÉCHT THEATER IN DE STAD, SPANNEND. MAAR EERST LATEN ZE HUN GOUDEN STEMMEN KLINKEN OP DE ADMIRAAL! IN DE GROTE HAL BIJ DE KERSTBOOM, VOORAFGAAND AAN HET KERSTDINER. HOU JIJ OOK VAN SAMEN GAVE SONGS ZINGEN EN OP HET PODIUM STAAN? NA KERST KOMEN ER ENKELE PLEKKEN VRIJ.

KOM BIJ HET KOOR!

VRAAG MEESTER BART OM MEER INFO.

THEMA GIGA GROEN
JUF LISA GROEP 4

wij hebben een leuk
knutselwerkje gedaan
in het thema gi-ga-groen
van de kinderboekenweek.
het thema gi-ga-groen
was een groot succes.
met het boekje waarin de boomhut
kinderen voor kinderen heeft een
liedje gemaakt.
en wij? wij hebben gi-ga-groen-
monsters gemaakt.

WIST JE DAT ZE IN AMERIKA DE GROOTSTE SNEEUWPOP OOI**T** BOUWDEN?
HIJ WAS 37,4 METER HOOG. DAT IS BIJNA 6 HUIZEN OP ELKAAR!

WIST JE DAT

JUF SANNE GROEP 5

Koloniale Sporen

Pepijn, Donovan, Amin waren op bezoek bij Roy Carter (1958). Gelijk bij binnenkomst was het al heel gezellig. Roy had speciaal voor het bezoek de Surinaamse vlag over de kast uitgehangen en de koektrommel open op tafel gezet. "Je mag meer dan 1 koekje" zei hij nadrukkelijk. Daar werd dankbaar gebruik van gemaakt. Roy wachtte niet op de eerste vraag, hij begon meteen te vertellen.

Waar komt uw familie vandaan?

"Het verhaal van mijn familie begint nadat de slavernij in Suriname werd afgeschaft. Er waren nog steeds mensen nodig om te werken, maar die mochten ze niet meer uit Afrika halen. Toen gingen ze naar India, daar wonen Hindoestanen, dat was mijn familie, die woonden daar. Nederlandse handelaren gingen de dorpen in en als ze een sterke jonge man of vrouw zagen dan namen ze die gewoon mee. Ze zeiden "Wil jij naar een land waar heel veel goud is?" en dan pakten ze je mee en zetten je op de boot. Het was 3/4 maanden varen naar Suriname. Met diezelfde methode hebben ze ook mensen uit Indonesië meegenomen om te gaan werken op de plantages waar eerste de mensen uit Afrika werkten."

Is er nog steeds slavernij?

"Ja, in landen als Qatar en Dubai, daar halen ze ook mensen uit arme landen om te werken, bijvoorbeeld bij het voetbalstadion nu, dat zijn eigenlijk ook slaven. Die mensen krijgen misschien maar 1 euro en moeten de hele dag werken. Slapen, wakker worden, werken en weer slapen."

Hoe was het vroeger op school?

"Ik kreeg veel straf. Toen ik zes jaar was, gooide ik propjes naar anderen, ik luisterde niet. Toen heeft de juffrouw me gepakt en in het bezemhok gestopt. En als ik m'n les niet had gemaakt, dan gaf de meester een pakslaag, dan zei hij "Donovan kom maar hier" (doet het voor bij Donovan) ... pakslaag, met een liniaal van hard hout. Dus als ik we de les niet hadden geleerd gingen we met 2 of 3 broekjes over elkaar naar school. Maar als ik m'n les wel had gedaan, dan ging ik vooraan zitten en hielp ik de meester met pakslaag, dan hield ik die jongen of meisje die geslagen werd vast. In Suriname waren ze heel streng, je kreeg snel strafwerk. Dat systeem van heel streng zijn, is wel iets dat van vroeger kwam."

Wat was u favoriete eten in Suriname?

"Bami, nasi, saté en Saoto soep. Ik at elke dag na school bami, dat ging ik kopen bij een Javaanse mevrouw. Ik kreeg geld van mijn moeder. En roti kocht ik ook wel eens. En soms kocht ik voor 25 cent snoep, dan had ik mijn zakken vol snoep en dan zeiden andere jongens en meisjes "Heb jij snoep?: En dan zei ik "Nee". Ja, ik was wel een gierig kindje, dat was niet goed van mij want je moet alles delen. Dat heb ik later wel geleerd."

Hoe vond u het in Nederland?

"In Nederland vond ik het ongelooflijk! Iedereen mocht doen wat hij wilde, ik was opgegroeid met dat van alles niet mocht. Ik mocht bijvoorbeeld geen Surinaams praten, alleen Nederlands.

En je moest je altijd luisteren naar oudere mensen, dus ik was daar bang voor, ze gingen altijd zeggen wat je allemaal niet mocht. Hier waren ze veel minder streng. Kinderen noemden de meester gewoon bij de voornaam, dat was in Suriname niet zo, ik kende de voornaam niet eens."

"En in Suriname dacht ik dat alle Nederlandse mannen een colbertje droegen, ik wist niet dat er ook Nederlandse mannen waren die vuilnisman waren of zwerver waren. Al de Hollandse mensen die wij kenden in Suriname waren dominees en leraren. Dus iedereen die in Suriname werd geboren wilde naar Nederland, want dat was het land waar de dominees en de leraren vandaan kwamen. Toen ik in Nederland kwam, ging ik in het leger, zo leerde ik met iedereen leven; met jongens uit Friesland, Groningen, Den Helder en Rotterdam. We sliepen bij elkaar op de kamers en moesten allemaal discipline leren: op tijd opstaan, kamer schoonmaken. Dat heeft mij erg geholpen."

Bericht uit groep 7 & 8 Koloniale Sporen in mijn Buurt

De kinderen uit groep 7 en 8 hebben een groot project gedaan. Dit project heet Koloniale Sporen in mijn Buurt. Het gaat over oudere mensen die zijn geboren in Suriname en Indonesië - toen deze landen nog Nederlandse koloniën waren.

Ook in onze buurt De Baarsjes wonen deze mensen. Ze hebben veel kennis over hoe het vroeger was. En we kunnen heel veel van hen leren. Bijvoorbeeld over taal, over kleding en over gebouwen die er niet zouden zijn zonder die koloniën.

Op de volgende bladzijden vind je heel veel mooie verhalen en foto's. Veel plezier ermee!

Iwa, Jet, Adam en Ben gaan op bezoek bij Irving Gill (1941). Bij binnenkomst wordt er nieuwsgierig rond gekeken, de leerlingen vinden vooral de tijgerknuffel die op de bank ligt heel mooi. Irving laat een foto zien van zijn familie van toen hij klein was. Hij had 14 broertjes en zusjes, Irving is de een na jongste.

Jet: Hoe was het om zoveel broertjes en zusjes hebben?

Fantastisch! Ik had altijd iemand om mee te spelen. Maar we hadden soms ook bonje met elkaar, dan vochten we om fruit dat op het erf lag. Maar dat was ook leuk. We waren niet rijk, maar we genoten van de vrijheid die we hadden. Het ging er niet om of je mooie spullen had en er was geen druk om ergens bij te horen, ik hoefde me niet anders voor te doen dan hoe ik was. En we konden veel buiten spelen, want het was altijd warm. We hadden niet een groot huis, maar mijn vader bouwde er steeds een kamertje aan vast als er weer kinderen geboren werden. Dan kwam er een stukje huis bij. Maar het huis was niet zo belangrijk, want we we waren veel buiten. Ik had als huisdieren een grote papagaai en een kleine papegaai, twee honden en een aap. De aap was m’n lievelingsdier, hij was ongeveer net zo groot als jullie.

Ben: Hadden uw opa en oma last van dat Suriname koloniaal was?

Mijn opa en oma komen uit Barbados, een eiland, dat hoorde bij Engeland. Mijn vader is als gastarbeider naar Suriname gekomen en daar ben ik geboren. Mijn vader sprak Engels, ik heb hem nooit Nederlands horen spreken. Hij was ook trots op de koning van Engeland “The King”, zei hij. Ik wist ook eigenlijk niet wat een kolonie was, ik wist alleen maar dat Nederland de baas was over Suriname, maar ik hield me er niet mee bezig. Op een gegeven moment was er een groep mensen die onafhankelijk van Nederland wilden worden en er kwam jaloezie onder twee die president wilden worden, dingen begonnen te veranderen en toen ben ik in 1968 hier gekomen.

Vindt u Nederland of Suriname leuker?

Allebei, omdat er in beide landen mensen wonen waar ik van houd. In Suriname was het leuk, omdat je niets moest. Maar m’n vader vond wel dat we een onze moeder moesten helpen als ze daar om vroeg. Als we dat niet deden dan kregen we ook geen eten, dus we hebben altijd geleerd om zin te hebben om te helpen als iemand daarom vraagt. Zo krijg je ook altijd eten. In Nederland vond ik het wel leuk dat ik mezelf kon ontdekken. Ik had vroeger in Suriname geleerd over Nederland, maar in Nederland kon ik het zelf ontdekken en ik ontdekte dat mensen overal gelijk zijn. Ik was toen landmeter van beroep, in Suriname werkte ik in het oerwoud om land op te meten, in Nederland kon ik ook landmeter worden, maar ik vond het te koud en koos voor een ander beroep waar ik binnen kon zitten.

Hadden jullie vroeger een museum in Suriname?

Ja, dat ging over de spullen van de bevolkingsgroepen uit het binnenland, zoals indianen die leefden in het bos. Als klein jongetje ging ik daar naar kijken en leerde ik welke tradities ze hadden. En ook zag je de voorwerpen die iedere bevolkingsgroep naar Suriname gebracht had. Het ging in het museum niet over slavernij. We hadden wel prentjes thuis, van wat er was gebeurd, maar het was niet in het museum. Maar vooral toen een groot aantal Surinamers hier zijn komen studeren, toen hebben ze gezien hoe de wereld is, en werd er meer bekend over wat er was gebeurd.

Adam: Geleerd dat ze veel buiten speelden.

Ben: Geleerd, groot huis niet belangrijk is.

Jet: iederen heeft zn eigen geschiedenis, oranje

Kolonial Sporen
Kolonial Sporen

Kolonial Sporen
Kolonial Sporen

Kolonial Sporen
Kolonial Sporen

Lisa, Lucas, Lexie, Manar en Noera lopen vanaf school naar Martha Sabajo (1957). Als Martha open doet en de leerlingen naar binnen lopen, vallen meteen de mooie kleuren op de muren op. Martha stamt af van de indianen in Suriname, dat zijn de mensen die er al woonden voordat de Nederlanders daar kwamen. Aan het eind van het interview neemt Martha de leerlingen mee naar een speciaal kamertje waar ze muziekinstrumenten en andere spulletjes bewaart van het dorp waar ze is geboren.

01 Noera Waren er ook Nederlanders in het gebied waar u woonde?

Nee, waar ik ben geboren, was diep in het oerwoud van Suriname, daar kwamen zelden blanke mensen. Jaren later kwamen er wel donkere mensen met kroeshaar, maar toen ik klein was, waren er alleen maar indianen in mijn dorp. Wij werden Indianen genoemd omdat Columbus, was gestuurd om India te gaan vinden, toen hij bij ons kwam, dacht hij dat hij in India was aangekomen en noemde ons Indianen. Daarom worden we nog steeds zo genoemd.

Wat voor taal spraken jullie?

Indiaans. Arowaks.

Kunt u een woordje zeggen?

Alikadjakoeba, dat betekent: Hoe gaat het? Jalo

02 Lisa Hoe zag uw huis eruit vroeger?

Het dak van ons huis was gemaakt van bladeren, die werden geweven met lianen op zo’n manier dat het niet lekt. We hadden altijd dieren in huis; kippen, wilde dieren en vogels. De kippen gaf ik namen en ik vond het heel erg als ze werden opgegeten, want het waren mijn vrienden. We hadden ook veel honden, en soms ook wilde dieren, maar daar hechte ik niet zo aan. En het was leuk, ik kon overal in het dorp spelen, er waren geen hekken in het dorp, het was open, ik kon overal komen. Mijn vader was jager, we leefden van wat het vlees van wilde dieren en vissen dat hij jaagde en van de landbouw. Ik ben nooit met hem mee op jacht gewacht geweest, dat was te gevaarlijk voor kleine kinderen zoals ik, maar hij vertelde ‘s avonds soms over zijn avonturen, dat was altijd boeiend.

03 Lexie Had u een geloof in uw dorpje?

Ja, wij hadden het geloof van de natuur. Bijvoorbeeld als je een boom kapt, ga je eerst met hem praten. Dan vertel je waarom je dat doet. Als je een takje knakt zeg je: “Sorry ik moet hier langs, ik heb een weg nodig”, dus voor alles wat je doet vraag je toestemming aan de natuur. En als je ziet dat alles goed groeit, dan weet je dat je het goed hebt gedaan. Zo doe ik dat hier thuis ook met mij planten. Dus we gaan met respect met de natuur om, dat was ons geloof. Maar er zijn ook pastors en priesters uit Nederland naar ons dorp gekomen, die hebben ons gedwongen tot het katholieke geloof. We mochten niet meer ons eigen geloof hebben. Dat heeft veel nare invloed op ons gehad. Het was een soort discriminatie.

04 Noera Waarom bent u weggegaan uit het dorp?

Er kwamen mensen van de overheid van Suriname, ze zochten bos waar ze bomen konden planten om papier van te maken. Ze gingen het bos gebruiken waar mijn vader jaagde, dus toen moest mijn vader verder weg gaan om te jagen, zo werd ons land stukje voor stukje van ons weggenomen. Op een gegeven moment zijn we in een dorp dichterbij de stad gaan wonen. Daar waren niet alleen indianen, daar was het gemengd met andere mensen. Maar daar werd het eigenlijk moeilijker voor mijn ouders, mensen waren niet eerlijk en er werd gestolen. Indianen werden ook gediscrimineerd. Mijn ouders hadden veel armoede daar.

05 Lisa Hoe verdiende uw vader geld?

Mijn ouders hadden geen inkomen. Mijn vader had altijd van de jacht geleefd, hij heeft nooit voor een baas gewerkt, dat kon hij niet, hij wilde vrijheid, maar we hadden dus geen geld. En op een gegeven moment konden mijn ouders mijn school niet meer betalen. Vanaf dat moment heb ik nooit meer scholing gehad.

06 Hoe bent u naar Nederland gegaan?

Het nieuwe dorp waar we woonden, lag vlak bij het vliegveld van Suriname, en in de winkel ontmoette ik een Nederlandse man, hij werkte bij de KLM. Het klikte tussen ons. Voor mijn ouders was ik te veel, ze konden me niet meer verzorgen, geen kleren geven, geen eten geven. Dus toen ik mijn man ontmoette had ik geen keus, er was niks wat me tegenhield om weg te gaan. Zo ben ik naar Nederland verhuisd. Ik heb hier in Amsterdam Oost gewoond, daar heb ik twee dochtersgekrege, die zijn nu groot. En nu woon ik hier in West.

Mella, Quinten, Elvia en Mohamed lopen naar Esmee Schalkwijk voor een interview. In het huis was het heel netjes opgeruimd. Op een tafeltje lagen al wat zakjes met pepernoten klaar. De leerlingen pasten precies met z'n vieren naast elkaar op de bank. De eerste vraag kon worden gesteld.

01 Had u een goede jeugd?

Ja, wij hebben een fantastische jeugd gehad, we hadden één van de liefste vaders van de hele wereld. Hij was altijd bezorgd over zijn kinderen en zijn vrouw, en ja het was een hele leuke tijd. Ik woonde in een heel klein dorpje, Paramaribo en daar werden bauxiet stenen voor aluminium verwerkt. Daar hebben we ongeveer 20 jaar gewoond. En het hele dorp was één grote familie, iedereen was betrokken met elkaar. We hadden veel vrienden daar. Als ik bijvoorbeeld iets had gedaan wat niet mocht, dan had mijn moeder het al gehoord voor ik thuis kwam, want de buurvrouw had het al doorgegeven.

M'n vader heeft een Indiaanse moeder, en een Creoolse vader. Hij is zelf in Paramaribo geboren. Ze zouden nu 80 jaar getrouwd zijn, maar ze leven niet meer. De overgrootmoeder van mijn vader is in het binnenland van Suriname geboren, maar dat dorp bestaat niet meer.

02 Toen u op school zat, sprak u toen Nederlands of Surinaams?

Alleen maar Nederlands, er mocht geen Surinaams gesproken worden, dan kreeg je straf. Ik was zelf niet zo opgevoed met Surinaams, wij praatten thuis Nederlands, maar soms als ik bij andere mensen thuis kwam, dan hoorde ik wel dat ze Surinaams praatten.

Wij hadden vroeger op school nooit iets over de slavernij gehoord, pas in Nederland las ik boeken daarover en toen pas kwam ik erachter hoe vreselijk het was. Wat mensen allemaal hebben meegemaakt. Daar schrok ik van, ik dacht "In ons land? Dat we dat niet wisten!". Gister was er op het journaal dat het kabinet geld gaat geven, de meneer op het journaal zei ook dat zijn over-over grootmoeder een slavine was. En thuis mochten ze nooit over de slavernij praten.

03 Hoe was het om voor het eerst in Nederland te komen?

Toen ik in Nederland kwam, was het heel anders met Surinamers onder elkaar, dan hoe het nu is. Bijvoorbeeld met de kerst kwamen alle Surinamers, ook uit Groningen kwam naar Amsterdam om het kerstfeest mee te maken. Nu heb je wel keti koti, dat is ook leuk, daar zie je ook heel veel Surinamers.

Maar ik ben ik ben afgelopen 10 jaar niet meer terug geweest in Suriname. Ik heb wel veel reizen gemaakt, naar Bali, China, Hongkong, Zuid-Afrika. Maar niet zo naar Suriname, en dat vind ik niet erg, ik blijf liever hier, er is daar nu veel ellende.

04 Ik kom zelf uit Eritrea bent u daar ooit geweest?

Nee, daar niet. Ik moet eerlijk zeggen, ik ben wel in Gambia geweest en daar was ik van geschrokken. Hoe de mensen met elkaar leven en omgaan. De vrouwen waren de hele dag aan het werk met kinderen in doeken op hun rug. En die mannen zitten gewoon buiten met een sigaret. Hoe kunnen die mannen gewoon zo zitten, terwijl die vrouwen zo aan het werk zijn? En op vrijdag kregen ze hun salaris, en daar betaalden ze hun electra van en de rest werd in het cafe opgedronken.

05 Wat deed u in Nederland voor werk?

Ik ben directie-secretaresse geweest bij een grote uitgeverij.

En ik heb oudere mensen begeleid, om ze te helpen. Dat begon in 1970 dat iedereen een bankrekening nummer moest hebben, eerder hoefde dat niet, toen bewaarde mensen hun geld gewoon in een oude sok. Dus veel mensen in Nederland hadden geen bankrekening en toen ben ik gaan helpen om ze zover te krijgen. En ik help nog een paar dames met hun correspondentie, maar ik ga er nu mee ophouden. Mijn tijd in Nederland was een mooie tijd, mijn 2 kinderen zijn in Nederland geboren en ik heb nu ook kleinkinderen.

Jill, Gerencio, Adam en Yulan kennen Randy (1971) van school, want hij is de conciërge. Randy is geboren in Nederland, maar zijn moeder is Indonesisch. Nu woont zijn moeder op Aruba, ze heeft nooit echt kunnen wennen in Nederland. In de koffiekamer van de lerarenkamer zit Randy klaar om zijn verhaal te vertellen. De leerlingen gaan zitten en Jill stelt de eerste vraag.

Yulan: Hoe hebben uw opa en oma elkaar ontmoet?

Jill: Mijn opa kwam uit West-Java, Indonesië, en zat bij het koloniale leger. Hij vloog in een bommenwerper en was marconist, hij kon goed morsecode. Hij vloog met het leger vaak naar een vliegveld wat eigenlijk in Australië lag. Het stukje grond waar het vliegveld op lag hoorde bij Nederlands-Indië, maar achter een hek was het Australië. Achter dat hek lag een ziekenhuis waar mijn oma werkte. Mijn oma was geboren in Australië en was blij dat ze in het ziekenhuis kon werken, ze vond het thuis bij haar vader en moeder en haar 12 broers en zussen namelijk niet zo fijn. Haar ouders waren heel streng en ze had geen goed contact met ze. Ik heb heel veel foto's van haar als kind gezien maar op geen één foto zie je haar lachen. Mijn opa en oma vonden elkaar leuk en gaven elkaar briefjes door het hek heen en begonnen afspraakjes te maken. Ze wisten dat iedereen er tegen zouden zijn maar ze dachten: wij zijn gek op elkaar en we hebben alleen elkaar nodig. We gaan gewoon trouwen en we zeggen 'doei' tegen iedereen. Toen zijn ze samen in Java gaan wonen en hebben ze mijn moeder en mijn tante gekregen.

Yulan: Kunt u ons een spannend avontuur vertellen wat uw familie heeft meegemaakt?

Wat wel echt een spannend avontuur was, is toen mijn moeder samen met mijn tante en mijn opa en oma met de boot van Indonesië naar Nederland zijn gekomen. Mijn moeder was nog een kind en mijn opa en oma hadden haar niet verteld dat ze weg zouden. Ze werd 's nachts wakker gemaakt door mijn opa en oma om naar de boot te gaan. Ze wisten dat ze daar nooit meer terug zouden komen. Langs de boot zwommen dolfijnen. Ze hebben drie maanden op zee gevaren voordat ze hier in Amsterdam aankwamen. Ze kwamen van het eiland Java en hier in Amsterdam kwamen ze aan op de Javakade. Toen ik kind was, zag ik mijn oma altijd bier uit flesjes drinken. Ik vond dat raar want ik kende geen andere oma's die bier uit flesjes dronken. Maar dat kwam door die lange bootreis die zij gemaakt had. Op de boot was op een gegeven moment al het water bedorven. Bier bederft niet, want daar zit alcohol in, en veel mensen zijn toen op die boot bier gaan drinken.

Hoe zijn uw voorouders naar school gegaan?

Mijn oma woonde in Australië in een klein dorpje vlakbij een gebied waar veel Aboriginals woonden en ze liep

elke ochtend 8 kilometer naar school. Ze liep op sandalen. Ze vertelde mij daar vaak over. Mijn moeder is geboren in Indonesië en liep ook elke dag naar school. Zij moest door het oerwoud lopen, dat vond ze leuk, ze zag er dieren en onderweg was er veel fruit. Toen mijn moeder in Nederland kwam wonen, ging ze naar een Nederlandse school. Daar werd ze wel als buitenlands gezien, ze viel op, toch werd ze nooit echt gepest. Ze zag er een beetje uit als een jongen, met kort haar. Ze klom ook in bomen, ze was wel stoer, daarom werd ze nooit gepest.

Bent u wel eens naar Indonesië geweest?

Nee, ik ben nooit naar Indonesië geweest, ik wilde daar eigenlijk met mijn opa naartoe toen ik 18 jaar werd, maar mijn opa wilde dat niet. Hij wilde zijn herinneringen van Indonesië graag houden zoals ze waren. Hij is nooit meer teruggegaan. Mijn opa had een eigen kamer met daarin allemaal spullen over zijn leven. Hij had een hele wand met zwart-wit foto's van zijn leven in Indonesië. Foto's van het oerwoud, van zijn familie, van mijn opa als klein jongetje. Ik was daar altijd nieuwsgierig naar, omdat ik het land van mijn familie helemaal niet kende. We waren een beetje anders waren dan families die uit Nederland kwamen. We aten andere dingen dan de rest van de klas en we gingen ook een beetje anders met elkaar om, we hadden andere grapjes thuis, we plaagden elkaar thuis allemaal wel graag. Toen ik als kind duimde, kreeg ik twee pleisters om mijn duim gebonden met sambal ertussen. Dat vond ik natuurlijk helemaal niet lekker, en ik ben daardoor gestopt met duimen. Ik hou nu wel van pittig eten, ik ben ook echt opgegroeid met het woord 'pedis', dat betekent pittig, qua eten, en bij ons thuis hielden wij wel van pedis eten! Deze dingen uit de Indonesische cultuur hou ik graag bij me en wil ze ook weer doorgeven aan mijn eigen kind. Dat vind ik gewoon leuk.

Elie: Lucie Visser (1932) zit in een rolstoel en ze kwam samen met haar dochter naar school. Abbey, Eli, Israe, Chris en Sara interviewen haar op vrijdagmiddag in het kamertje van de conciërge.

01 Waar woonde u als kind?

We woonden in het midden van het eiland Java. We waren een groot gezin, op Java waren wij met zes kinderen, de jongste is in Nederland geboren.

Mijn vader werkte als ambtenaar in lokale besturen. Hij is daar samen met mijn moeder heen gezonden omdat hij in Leiden 4 jaar Indisch recht had gestudeerd. Eén van zijn taken was recht spreken wanneer er dingen fout gingen. Dat ging om kleine vergrijpen zoals diefstal. Dan werd er besproken of iemand boete moest doen of de gevangenis in moest.

Een andere taak van mijn vader was dat hij er voor moest zorgen dat de kinderen van de lokale bewoners naar school gingen. Het was namelijk meer gebruikelijk dat de kinderen met hun ouders op het land werkte. Wanneer hij dan samen met zijn chauffeur de dorpen afging om te controleren of de kinderen wel naar school gingen, merkte hij eigenlijk al snel dat er een tam tam rondging in het dorp waardoor de kinderen, als hij arriveerde, netjes in de klas zaten wanneer hij binnen kwam.

02 Hoe zag jullie huis eruit?

We woonden in een groot huis, een diensthuis. Met een open voorkant en een grote galerij met zuilen. En er was een enorme tuin met allemaal fruitbomen en prachtige bougainvilles. In de tuin was vlak voordat de oorlog begon ook een loopgraaf. Als het regende stroomde die helemaal vol en gingen we er in zwemmen. In die tijd had nog niet iedereen een telefoon. Wij ook niet. Als we wilden bellen dan moesten we naar het gemeentehuis toe.

Mijn vader werd door de hulpjes in huis Tuan genoemd, dit betekende grote meneer. Wij noemden de hulpjes,

Baboe. Ze hielpen mee met de tuin bijhouden en voor de kinderen zorgen. De baboe spraken Maleis, hierdoor leerden wij dus eigenlijk vloeiend Maleis spreken. Mijn vader en moeder spraken natuurlijk wel Nederlands, dus wij verstonden het wel, maar we spraken het niet doordat we werden opgevoed door kindermeisjes.

03 Hoe was de school daar?

Ik zat op een katholieke school waar les werd gegeven door nonnen. Het heette: De Hollandse school. Er zaten kinderen van verschillende nationaliteiten, ook Indiers. In de pauzes speelden we Kasti, een soort slagbal, deden we hardloop wedstrijden en aan bikkelen (te vergelijken met jeu de boules) en knikkeren. Maar mijn vader werd ieder jaar overgeplaatst naar een andere plek, waardoor ik eigenlijk elk jaar op een andere school zat. Ik had dan ook niet veel vrienden maar omdat we een groot gezin waren, hadden we toch altijd elkaar. En dat was wel heel erg fijn.

Maar toen ik 12 was begon de tweede wereldoorlog, toen heb ik 3 jaar geen school gehad. Toen ik 15 jaar was en de oorlog was afgelopen ging ik weer terug naar de schoolbanken. Toen zat ik weer met hele jonge kinderen in de klas omdat ik 3 jaar had gemist.

04 Wat aten jullie in Indonesië?

We aten altijd 3x per dag rijst. De lokale inwoners zelf aten als ontbijt altijd rijst met sambal en gedroogde visjes. Ik hield ook erg van Nanka (jackfruit), we hadden deze boom in onze tuin staan.

In de oorlog aten we ook rijst maar nog veel vaker blubberpap. Pap van tapioca. Zag er uit als behangplaksel. Er zat geen smaak aan.

05 Kwam u naar Nederland?

Ambtenaren kregen om de 6 jaar vakantie en mochten dan naar Nederland. We gingen dan met de boot, die reis duurde ongeveer 3 tot 4 maanden. Op het schip was een Nederlandse kinderjuffrouw die ons het Nederlands leerde. Wat wel grappig is om te vertellen, is dat mijn oma in Nederland de moeite had genomen om Maleis te leren om met haar kleinkinderen te kunnen praten. Al die moeite was niet nodig geweest want toen we arriveerden spraken we vloeiend Nederlands.

Na de oorlog moesten wij terug naar Nederland. We waren liever gebleven, maar mijn vader werd bedreigd. Ik was toen 18. In Nederland kwam ik op de Middelbare school terecht, in de 2e klas. Ik was best wel volwassen voor mijn leeftijd en vond de kinderen in mijn klas erg druk en kinderachtig.

Er werd in Nederland altijd gezegd dat we koloniaal waren en dat we de mensen in Indie hebben uitgebuit en dat wij stinkend rijk waren, maar dat was helemaal niet zo.

Mijn vader kreeg tijdens zijn studie de orders hoe zij de mensen daar naar school moesten laten gaan, hoe ze hun eigen land zouden kunnen regeren, maar helaas kwamen de jappen.

Dingen lopen zoals ze lopen.

Ilias, Sara, Kid en Fien gaan bij Luc Boyer (1935) op bezoek. Luc woont in een verzorgingstehuis speciaal voor mensen die in Indonesie zijn geboren. Hij zit in een rolstoel en zijn arm is in het verband, dat komt omdat hij niet zijn hand. Dat komt omdat hij een bloedpropje in zijn hersenen heeft gehad, waardoor zijn hersenen niet meer zijn arm kunnen aansturen. Gelukkig is het zijn linkerhand en kan hij nog met rechts schrijven.

01 In welke stad woonde u?

Ik ben geboren en getogen in Indonesie, in de stad Batavia, dat heet nu Jakarta. Het is de hoofdstad van Indonesie. Mijn kindertijd was warm veilig en vertrouwd. Toen ik 10 was, speelde ik mee in een toneelstuk in de schouwburg van Batavia. Dat stuk heette “Het verkouden prinsesje”. Ik was een herdersjongen op blote voeten en ik had een wondermiddeltje gevonden voor de prinses, want die was constant verkouden. We noemen het nu: allergisch. Dat wondermiddeltje ging ik brengen, dat nam ze en en ze werd beter. En toen mocht ik met haar trouwen en werd ik de prins. En de prinses werd nooit meer verkouden.

02 Bent u meer Nederlands of meer Indonesisch?

Mijn vader was een Nederlandse man en mijn moeder een Soendaneze vrouw, Soendanees is een vaste bewoonster van dat land. Ik ben een tussenras: een Indo, maar ik kreeg daar Nederlandse opvoeding en scholing. Omdat mijn vader Nederlandse was werd hij tijdens de Tweede Wereldoorlog gevangen genomen. Hij moest onder dwang vliegvelden aanleggen op de verschillende eilanden. Toen de oorlog was afgelopen konden wij daar niet blijven, want wij behoorden tot de Nederlanders en wij waren ongewenste vreemdelingen. Indonesie wilde vanaf dat moment onafhankelijk worden van Nederland, dus wij moesten het land uit.

03 Hoe was de reis hiernaar toe?

Onvergetelijk! We kwamen met een oceaanschip, genaamd: Sebayak, dat was ook de naam van een berg in Indonesie. De reis duurde een maand op volle zee. We deden dek-tennis, dat is net zoiets als badminton, maar met een rubberring en die gooi je over het net. We hingen veel op het dek samen met de andere kinderen en we schooiden bij de hofmeesters om snoep.

In Rotterdam werden wij hartelijk ontvangen, we moesten van boord af en gingen naar grote loodsen waar een hoop warme kleding lag om uit te zoeken, die hadden mensen verzameld voor de arme indo’s. Daarna gingen we met een touringbus van Rotterdam naar Friesland, dat was wel spannend, want we kenden de omgeving niet, dus we keken onze ogen uit! Zulke kleine huisjes met tuintjes. We zaten hoog in de bus en we keken neer op de huizen aan de kant van de weg, en we zagen de tuinen vol staan met tuinkabouters. Dat waren wij niet gewend, “Er wonen hier kabouters”, dachten wij.

In Friesland kwamen we in een contractpension, dat was een hotel voor mensen die uit Indonesie kwamen. “Hotel de gouden klok”, heette dit. Daar ging ik naar school. De Friezen en Groningers waren erg aardig.

04 Hoe was het voor uw ouders om hier te komen?

Mijn vader kreeg hier gelukkig een baan aangeboden. In een Indonesie had hij gewerkt bij een rietsuiker fabriek, hier kon hij bij een suikerbietfabriek werken. Gelukkig had hij die baan gekregen, dan hadden we een beetje geld. Hij zei: “Ik KAN en WIL niet terug naar Indonesie. Ik heb al mijn schepen achter mij verbrand, de toekomst is aan ons kinderen.” Ee zijn goed terecht gekomen. Ik ben mime-speler en acteur geworden. In Parijs heb ik daar twee jaar voor gestudeerd. Sommige voorstellingen waar ik heb gespeeld ben ik erg trots op, bijvoorbeeld in het van Gogh museum.

05 Bent u nog wel eens teruggegaan?

Nee, nooit de behoefte aan gehad, maar het verlangen naar de landschappen is wel gebleven. En ik heb die landschappen teruggevonden in Portugal en op Kreta. Ik heb gelukkig veel gereisd, en toen kon ik allemaal landschappen verzamelen die leken op de landschappen van mijn jeugd. Mijn oudste zus is nog wel eens teruggeweest, die werd daar veel ten huwelijk gevraagd zei ze. Als je uit het Westen komt, straal je daar rijkdom uit en willen mensen met je trouwen.

Ik wil jullie op het hart drukken: Blijf leren, blijf spelen en volg je hart.

Biografie Nelson Carrilho

Nelson Carrilho werd geboren in 1953 op Curaçao. Hij verhuisde in 1964 op elfjarige leeftijd naar Nederland. Hij maakt kunst als aanklacht tegen maatschappelijke kwesties als racisme. Zijn kunst staat op Curaçao, maar ook in Nederland. Op Curacao kreeg hij onderwijs over Nederland, maar amper over zijn eigen land. Ze werden gedwongen Nederlands te spreken.

Het interview is gedaan door Anya, Fenne, Mehmet Ali, Sam, Ryan

Biografie Francisca Pattipilohy (oost)

Francisca Pattipilohy is 94 jaar en komt uit Jakarta, Indonesië. Tijdens haar jeugd mocht ze niet met witte mensen in de trein. Er waren verschillende coupés. Ook kwamen er geen witte kinderen bij haar thuis of andersom. Francisca herinnert zich een duidelijke scheiding tussen de inlanders en de Nederlanders. Zijzelf hoorde bij de inlanders en dat merkte doordat ze sommige dingen niet mocht.

Het interview is gedaan door Amaany, Uma, Mike, Saiffedin

Biografie Augustien Souisa

Augustien Souisa (1950) komt vertellen over haar Molukse achtergrond. Haar vroegste herinnering aan Nederland was een koude winter met enorm veel sneeuw. In de zomer gingen de Molukse kinderen altijd naar een pleeggezin. Augustien had nooit leuke gezinnen dus ze had altijd last van heimwee. De bedoeling was om te leren hoe het werkt in een Nederlands gezin maar ook om de taal te leren. Alle Molukkers woonden bij elkaar. Zij kenden elkaars geschiedenissen en hadden dezelfde achtergrond. De mensen in het dorp kregen ineens allemaal donkere mensen daar in hun dorp te wonen.

Het interview is gedaan door Soraya, Leanna, Bekir, Nour

Biografie Joyce van Dijk en Tjin. Asjoe

Joyce van Dijk 67 jaar. Ze is geboren in Paramaribo 1955. Gemengde ouders, blanke vader en Surinaamse moeder. 18 jaar alleen naar Nederland, pleegouders.

vv.Asjoe 87 jaar man van Joyce. Suriname is het paradijs als je klein bent. Hij was 23 jaar toen hij naar Nederland kwam en daar was het heel anders.

Het interview is gedaan door Annabel, Kira, Thomas, Benjamin

Biografie Mevrouw Lo Asioe

Mevrouw Lo Asioe 86 jaar

Haar moeder woonde in Nederland en daarom ging ze steeds met vakantie naar Nederland. In de jaren 70 gingen haar eigen kinderen permanent naar Nederland. In 1993 is ze uiteindelijk zelf in Nederland gaan wonen voor de kleinkinderen. In Suriname was ze het schoolhoofd van een basisschool. Na de onafhankelijkheid van Suriname moest ze haar Nederlandse paspoort inruilen voor een Surinaams paspoort.

Het interview is gedaan door Faraz, Laura, Elian, Douae, Alex

Roy Carter

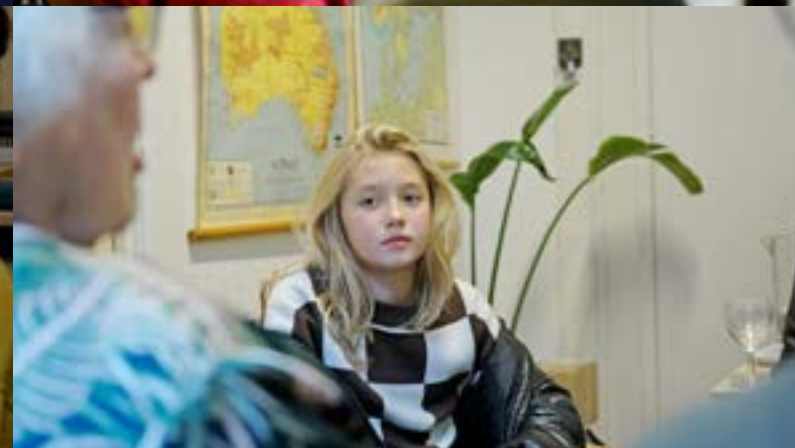
Randy Schoemaker

Martha Sabajo

Lucie Visser

Nelson Carrilho

Mevrouw Lo Asioe

Luc Boyer

Joyce van Dijk en Tjin Asjoe

Irving Gill

Francisca Pattipiloby

Esmee Schalkwijk

Augustien Souisa

indonesië

Interview

DOOR SARAH OULAD MESSAOUD

De derde gastles was er al, het ging over de boot. Ze hadden gezegd dat het stukje waar de slaven sliepen en de hele tijd waren dat het daar vol met kots, poep, plas was en iedereen zei: eeeew! Maar ik vond het gw normaal, want ze mochten/konden niet naar buiten voor even een beetje lucht. Toen kwam er weer een les en weer en die hier na was vertelde de mevrouw: "Jullie gaan mensen interviewen die dingen in Suriname hebben mee gemaakt en ik zat in het groepje met Donovan, Amin, Pep. Maar toen werd ik ziek toen mijn groepje iemand moest interviewen. Dus toen ging ik mee met het groepje van Abbey, Israe, Chris en Eli. We gingen een vrouw interviewen en ze was heel lief. Toen bij de volgende gastles zei de mevrouw: "Jullie gaan alles wat jullie hebben geleerd bij de interview vertellen aan jullie ouders maar ook aan de mensen die jullie vragen aan hebben gesteld".

En toen zat ik weer in mijn oude groepje en gingen we ons klaar maken, zodat we het goed gaan doen als we het gaan vertellen. En toen was het tijd. We moesten naar de gymzaal met alle kinderen om eerst even te oefenen en we kregen een microfoon en alles. Er was een bord waar alle foto's op stonden van kinderen. En toen was het tijd om het voor de ouders te doen. Oh my god, ik had zo veel kriebels. En toen kwam mijn groepje aan de beurt. Maar heel jammer dat Donovan ziek was en het ging best wel goed! En dit was het

EINDE :)

Suriname

DOOR DONOVAN

De slavernij begon in 1621 en eindigde in 1863.

Eerst begon Engeland met de slavernij in Afrika

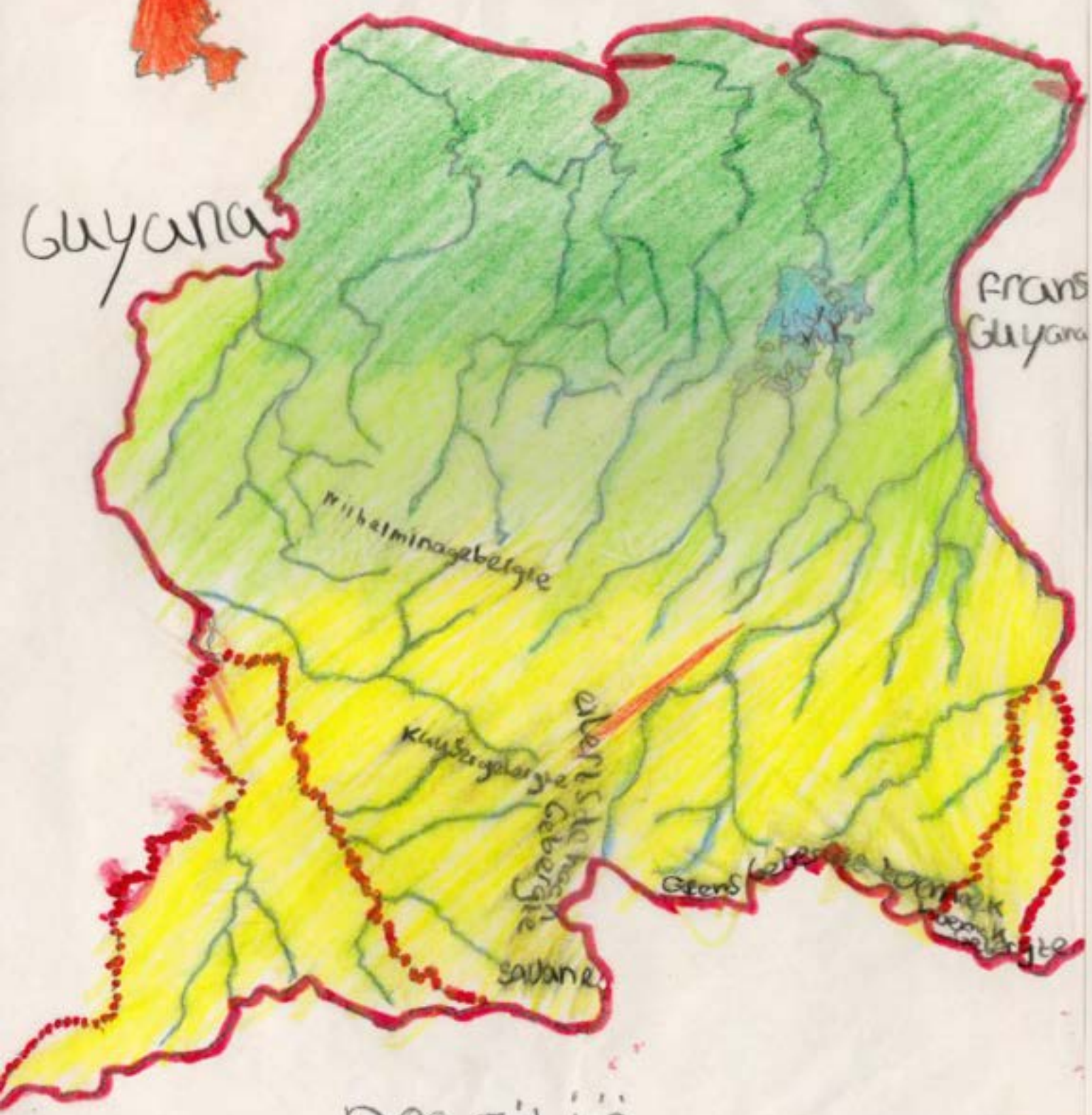
Daarna begon Frankrijk en daarna pas Nederland. In Suriname en India werden de sterkste mannen of vrouwen zo van straat geplukt. Ze zeiden 'wil je naar een land vol goud?' Tuurlijk zeiden die mensen ja. In Suriname zijn ze verschrikkelijk streng. De hoofdstad van Suriname is Paramaribo, in Suriname is het heel vruchtbaar dus je kan veel planten. Vandaar dat Nederland Suriname ging overnemen. In de Surinaamse familie leer je veel discipline en in Suriname eten ze de hele dag warm eten. Even weer terug naar de slavernij, de slaven werden allemaal in een boot gestopt voor misschien 3 maanden als je je behoefte moest doen deed je dat in je broek en als je moest kotsen deed je dat naast je buurman of buurvrouw de slaven werden over de Caribische Zee vervoerd. In Suriname waren de meeste mensen arm, veel mensen (Hollanders) waren vermogend rijk. De slaven werden als product gebruikt. Ze verkochten de slaven op de zwarte markt. Ze boden en wie het hoogste bood werd de slaaf aan verkocht. Op de Dam - als je daar al is geweest - heb je gezien dat er ook een groot paleis is die paleis heet Paleis op de Dam. Daar werd Suriname bestuurd.

WIST JE DAT EEN SNEEUWVLOK VALT MET 5 KILOMETER PER UUR?

Julan groep 7

SURINAME

Brazilië

Noera groep 7

HALO

INDONESIA

Jawa groep 7

Stuntsteppen kennen jullie heel misschien, het is populair bij jongeren. Ik vat het in het kort samen. Stuntsteppen is een sport met een step. Het is niet zo eenvoudig als het lijkt. Ik doe het zelf ook. Het houdt in dat je met een step van ramps afgaat, hoge en kleine.

Ik leg nu het verschil uit tussen een normale step en een stunt step.

1. De normale step kan niet een heel rondje draaien met de bar.
2. Een stunt step is van metaal.

Ik laat nu een paar foto's van steppers zien:

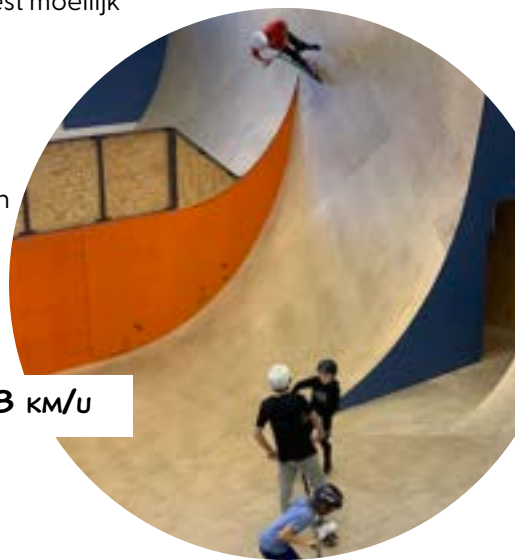
Deze mensen zijn heel goed. Ik heb een jongen in mijn klas en hij is heel goed. Hij stept al anderhalf jaar, ik een jaar. Ik begon van klein naar groot. Dit zijn een paar trucjes.

1 de Tailwip

Dit is een trucje met je dek je draait met je dek een rondje als het waren het is best moeilijk maar als je het kan is het makkelijk.

2 de Bri

Deze is heel moeilijk. Ik leg het uit het is een truc waar je op een ramp rijdt en dan spring je van de ramp af en dan draai je je step over je hoofd.

WIST JE DAT DE SNELST GEMETEN SPEEDSKIËR IN 2016 MET 254.958 KM/U VAN DE PISTE AF GING?

JIM LAKE junior een normale jongen. Hij zit op de middelbare school. Zijn moeder gaat het ook niet zo goed. Hij staat op en hij maakt lekker ontbijt voor zijn moeder.

Zijn vriend TOBEY staat altijd op JIM te wachten en dan fietsen ze lekker naar school. Maar toen zei Jim: "Kom, we maken een SHORTCUT. En toen deden ze dat en kwamen ze uit bij de KANAALBRUG.

De KANAALBRUG is een brug en daar onder is een riool. Dat is dus een HEELE GROOTE sprong. Dus JIM sprong en TOBEY was een beetje aan het wiebelen. Dus TOBEY viel.

Jim zag een berg steen. Hij hoorde zijn naam en stapte daarom van de fiets af en keek. "TOBEY!"

Deze kleine berg met steen kende dus zijn naam!

Jim hoorde de SCHOOLBELL gaan en hij riep:

"TOBEY, kom - anders moet de hele klas nablijven!"

Dus ze fietsten HEEL SNELL en uiteindelijk zijn ze op school.

En zo ging het VERDER. EN toen bij GYMLESS liep hij naar zijn CRUSH. Hij praat in het SPAANS met zijn CRUSH CLAIRE NUNEZ.

En toen vroeg ze: "hou je van SHAKESPEUR?"

JIM vroeg: "wat is SHAKESPEUR?"

En CLAIRE zei "dat zie je WELL"

EINDE van school dus hij ging naar huis en hij ging op de bank zitten

Hij ging zijn schooltas door en zag de amulet. Jij zei: "Praat, amulet of anders zet ik je op internet."

Praat? En de amulet GLIMDE en hij ging naar zijn tuin.

Hij deed de deur open en hij ging zitten op een steen.

En de amulet ging weer glimmen en de amulet had een spreuk

VOOR DE GLORIE VAN MERLIJN - IK COMMANDEER NU HET DACHLICHT.

- NETFLIX -

Gezond Trakteren

KINDEREN ASSOCIËREN TRAKTATIES VOOR HUN VERJAARDAG MET IETS LEKKERS. STEEDS MEER SCHOLEN GAAN NAAR EEN **GEZOND TRAKTATIEBELEID**. GELUKKIG ZIJN ER VEEL LEUKE EN GEMAKKELIJKE GROENTE EN FRUIT TRAKTATIES TE BEDENKEN WAAR DE KINDEREN BLIJ VAN WORDEN.

DIT **GEZONDE TRAKTATIEBELEID** WIL DE ADMIRAAL DE RUYTERSCHOOL OOK STIMULEREN. WIJ WILLEN DE OUDERS DAN OOK VRAGEN OM GEZONDE KEUZES TE MAKEN EN NIET TE KIEZEN VOOR SNOEPGOED.

VERDWAALD IN HET BOS

DOOR AMAANY

Ik zat rond tien uur ´s avonds op de bank tv te kijken. Een aflevering over het leven in het bos. Opeens hoorde ik allemaal voetstappen, ik schrok me dood!

“Mam!”, riep ik. Mijn moeder gaf aan dat ik beter die aflevering niet meer kon kijken, omdat je dan zelf terecht kan komen in dat bos.

Ik pakte mijn telefoon en opende en kreeg alleen maar mensen die iedereen probeerden te waarschuwen om die aflevering niet meer te kijken. IK had snel de televisie uit gezet en viel in slaap op de bank.

De volgende ochtend werd ik wakker en keek ik hoe laat het was, ik ben bijna te laat voor school! Door het nieuws van gister over die aflevering was ik te laat naar bed gegaan. Ik pakte mijn fiets en haastte me naar school.

Toen ik klaar was met school ging ik even naar de Albert Heijn om eten te halen. En daarna ging ik meteen richting huis, want wat een dag had ik achter de rug. Ik kwam thuis en plofte meteen op m’n bed, ik scrolde even op m’n telefoon en viel na een half uur in slaap.

Ik werd wakker en ik kwam in een bos terecht. Ik keek even rond en het kwam me bekend voor. Oh ja dit is het bos van die aflevering! Ik wist niet wat ik moest doen, mijn telefoon lag nog op m’n bed. Ik liep verder het bos in ik hoorde allemaal geluiden. Ik zag verderop allemaal lichtjes. Ik kwam telkens dichterbij. Ik kwam in een vrolijk dorpje terecht. Daar liep ik naar een vrouw om te vragen hoe ik terug kon naar m´n huis, maar ze liep weg.

Ik achtervolgde haar totdat ze in een hut terecht kwam. Ik zag allemaal toverdrankjes en lichtgevende beestjes. Ze keek achterom en ik verstopte me snel. Ze riep iets in een rare taal. Opeens kwamen er allemaal chagrijnige beesten tevoorschijn. Ze gaf hun een paarse bloem, ze roken eraan en werden weer rustig. Ik rende snel weg. Ik was buiten adem dus nam ik een plekje onder de boom. Na een paar minuten viel ik in slaap.

“Word wakker! Je komt te laat voor school”, zei mijn moeder. Ik werd wakker van m´n droom en haastte me snel naar school. Toen ik op school kwam vertelde ik het aan m´n vriendinnen en ze gaven aan dat zij precies dezelfde droom hadden.

ROBLOX INSTRUCTIE

DOOR CHRIS

Dit is een makkelijke instructie om in te loggen.

- Stap 1: ga naar www.roblox.com Of als je op ipad/tablet zit ga dan naar de app store.
- Stap 2: zoek op roblox en download.
- Stap 3 : als je in roblox bent ga een account aanmaken.

TIJD OM TE SPELEN!

WIST JE DAT RUIM 110 JAAR GELEDEN DE DUITSER ROBERT WINTERHALDER DE EERSTE SKILIFT BEDACHT?

ONTVOERD OP KRETA

DOOR NOUR

Lisa en haar vriendinnen ze op het strand in Zandvoort aan het praten over de zomervakantie. Ze willen naar Kreta dus boeken ze een vlucht. Lisa haar ouders hebben een villa op Kreta, dus kunnen ze daar overnachten voor een week. Twee dagen later: Lisa en haar vriendinnen zijn aangekomen op Kreta. En ze wachten tot Yanis er is om hun op te halen, hij is een vriend van de ouders van Lisa. Toen ze aankwamen bij de villa stond Sophie op ze te wachten bij het hek. En ze begroette ze netjes, toen Sophie vertrok gingen de meiden op de ligbedden bij het zwembad liggen. In de avond gingen ze naar de Pink Flamingo dat was een plek op Kreta. De volgende ochtend: gingen ze naar het strand. Daar kwamen ze een groep mensen tegen, die Nederlands spraken. Dus vroeg lisa of ze hier ergens overnachtte , en de Nederlanders zeiden ja willen jullie een keer afspreken. Maar Lisa zei: we kennen jullie niet eens. De Nederlanders zeiden dat dat niet er was, dus gingen ze afspreken in de Pink Flamingo. De volgende dag: Lisa vond het zo een leuk gisteravond. Maar er was wat mis de mensen. Ze gedroegen zich raar. Twee dagen later: Ze gingen naar het strand, ze vonden het zo gezellig. Op een dag werd Lisa in de avond aangevallen door een man, maar de stem klonk net die van Yanis dus belde ze de meiden, Sophie en Lisa gingen naar de politie, maar ze werden niet serieus genomen, dus gingen ze zelf op onderzoek uit. Maar dat ging niet volgens plan, want een van haar vriendinnen was vermist, dus betrokken ze de politie. Maar die vonden haar ook niet. Dus belde ze hun ouders, hun ouders waren boos dat ze dit nu pas zeggen. Toen kwamen de ouders naar Kreta. De ouders waren zo boos dat heel Kreta hun aan hoorde komen. De ouders en de meiden gingen op zoek, maar toen kwam Lisa op het idee om het aan Yanis te vragen maar hij deed heel raar. Toen ze naar de villa van de Nederlanders waren was het leeg, op één kamer na de kerker! Niemand durfde te gaan behalve Lisa want ja het is haar vriendin. Dus ging ze naar beneden en rarara wat vond ze daar bloed op de grond Lissa begon te gillen maar niemand hoorde haar behalve een van de Nederlandes: liam. Hij zat onder het bloed maar dat stopte Lisa niet van het vinden van haar vriendin, maar niemand had haar na jaren gevonden.

Einde

Lisa's Moppentrommel

WEL HEEL VEEL

ER KOMT EEN JONGEN DE BAR BINNEN. HIJ BESTELT NEGENTIEN BIERTJES.

DE BARMAN VRAAGT: WAAROM NEEM JIJ ZO VEEL BIER? ZEGT DE MAN:

OH DAT KOMT OMDAT HIER STAAT DAT ER ONDER DE ACHTTIEN NIET

GETAPT WORD!

WAT IS HET TOPPUNT VAN DOMHEID?

!IZZ TONOD JE DE DONUT ZITI

BIJ DE BAKKER KLAGEN OMDAT ER EEN

WAT IS DE GRAPPIGSTE HOND TER WERELD?

!NNOHSDOW NEE

HOOGWERKER

PETER: HOE GAAT HET NU OP JE WERK, JAN?

JAN: HEEL GOED ER WERKEN AL 300 MENSEN ONDER MIJ!

PETER: ZO SNEL AL?

JAN: JA IK WERK OP DE 3E VERDIEPING!

PETER: ZO SNEL AL?

JAN: JA IK WERK OP DE 3E VERDIEPING!

HOE NOEM JE EEN MOBIEL DIE IN DE WC IS GEVALLEN?

EEN PLEEMOBIELE!

WAAROM GAAT HET WK VERSTOPPERTJE DIT JAAR NIET DOOR?

!JAAR NOG NIET HEBBEN GEVONDEN!

OMDAT ZE DE WINNAAR VAN VORIG

EEN OLIFANT EN EEN MUIS GAAN SAMEN ZWEMMEN

ZEGT DE OLIFANT: IK BEN MIJN ZWEMBROEK VERGETEN!

ZEGT DE MUIS: GEEFT NIET IK HEB ER TWEE MEE,

JE MAG ER WEL EEN VAN MIJ LENEN!

WAT ZEGT EEN KEER TOK EN 999 KEER TIK?

!LOOT

EEN PUUZENPOOT MET EEN HOUTEN

WAAROM GAAT HET WK VERSTOPPERTJE DIT JAAR NIET DOOR?

!JAAR NOG NIET HEBBEN GEVONDEN!

OMDAT ZE DE WINNAAR VAN VORIG

WIST JE DAT JE TELEFOONACCU GAAT TOT 40% SNELLER LEEG ALS HET VRIEST?

Recept Pizza Twisters

DOOR NOUR

VOORBEREIDINGSTIJD - 10 minuten -

KOOKTIJD - 30 minuten in totaal -

AANTAL STUKS - 15 stuks -

BEREIDINGSWIJZE

Snijd het deeg met een scherp mes in repen en snijd elke reep nog eens doormidden.

Draai beide uiteinden in tegenovergestelde richting tot je ziet dat er een twist ontstaat.

Leg de pizza twisters vervolgens op een bakplaat met bakpapier.

Strijk de pizza twisters in met de eidooier en strooi er sesamzaadjes en chilivlokken op.

Bak de pizza twisters in 18-20 op 200 graden (boven-onder) warmte goudbruin en gaar.

Enjoy!

Crème

* rollen bladerdeeg:

50 gram Tomato Frito

1 theel. gedroogde oregano

handvol geraspte kaas

1/2 groene paprika , in stukjes

1/2 rode paprika , in stukjes

handvol zwarte olijven , in

plakjes

1 blikje tonijn

2 eetl. fijngesneden peterselie

Ook nodig

1 eidooier

Sesamzaadjes

chilivlokken

Lola (groep 5) en Kayser, Roudaina en Hidde (uit groep 6) gingen voor jullie alvast een kijkje nemen op De Roos. Ze hebben foto's gemaakt van een lokaal, de peutergroep en het trappenhuis. Ook zie je hen voor het hek bij de Albert Heijn, in de keuken en op het speelplein aan de voorkant van de school.

WIST JE DAT BIJNA ELK SNEEUWVLOKJE UNIEK IS?

**EEN VOOR-
PROEFJE VAN
De Roos**

INTERVIEW QUINTEN

DOOR KAYIN & QUINTEN

Hoe lang zit je al op voetbal?

1,5 jaar.

Vind je het leuk op voetbal?

Ja.

Heb je vrienden op voetbal?

Yero Kayin Abel.

Hoe vaak heb je gewonnen?

Alleen maar. En een gelijk spel.

In welke competitie?

2e.

Onder welk team zit je?

J o 9 3

Waarom zit op voetbal?

Ik wil beste voetballer worden.

Wat wil je later worden?

Beste voetballer.

Welke dag train je?

Maandag, woensdag en zaterdag.

Heb je soms wel blessures?

Ja.

Hoe heet je club?

SDW.

Hoe ziet je shirt er uit?

Groen en rood.

Hoeveelste staan jullie in de competitie?

Waarschijnlijk 1ste.

Weet je dat ik zelf ook op voetbal zit?

Ja, natuurlijk.

Ben je soms moe na voetbal?

Soms.

Wat is je favoriete speler?

Heb ik niet.

Zit er kinderen uit je klas of die je kent die op dezelfde voetbalclub?

Ja, drie mensen.

Zou je op een ander voetbalclub willen zitten?

Nee, dat wil ik niet.

Moet je soms op een andere plek trainen maar wel in SDW?

Ja.

Is het lastig op voetbal?

Heel soms.

Waar is jou voetbalclub?

Sloterdijk.

Hoe is het om te scoren?

Geweldig.

Waar staat je club voor?

Sterk door wilskracht.

WIST JE DAT JAPAN HET SNEEUWRIJKSTE LAND IS?

INTERVIEW JAY

DOOR ROUDAINA & LOLA

Wat zijn je hobby's?

Met vriendinnen zijn en roblox spelen.

Wat is je lievelingseten?

Pasta en paprika.

Wat doe je na school?

Naar de bso en turnen.

Welke sport doe je?

Turnen.

Hoelang zit je al op deze sport?

2,5 jaar.

Wat wil je later worden?

Turntrainster

Wat is het grappigste dat je ooit hebt meegemaakt?

Mijn moeder strikte mijn veters
en toen viel ik van de bank.

Als je drie wensen mocht doen welke zouden het zijn?

Dat ik een panda heb, dat ik een panda ben
en dat ik kon vliegen.

Wat is je lievelingsdier?

Panda.

Waar komen je ouders vandaan?

Nederland.

Wat is je lievelings kleur?

Paars en Lila.

Wat is je lievelings drinken?

Air up en sprite.

Wat vind je eng?

Alleen in het donker zijn.

Wat doe je als je bang bent?

Wegrennen.

Wat maakt je blij?

Familie.

Als je een boek zou schrijven waar zou het over gaan?

Dagboek van de panda.

Welke winkel vind jij het leukst om te komen?

Ale hop.

WIST JE DAT MAIS KUNSTMATIGE SNEEUW KAN WORDEN?

ester Bart's
ndbook

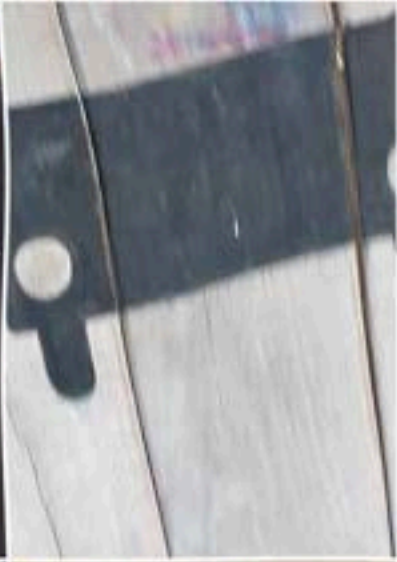
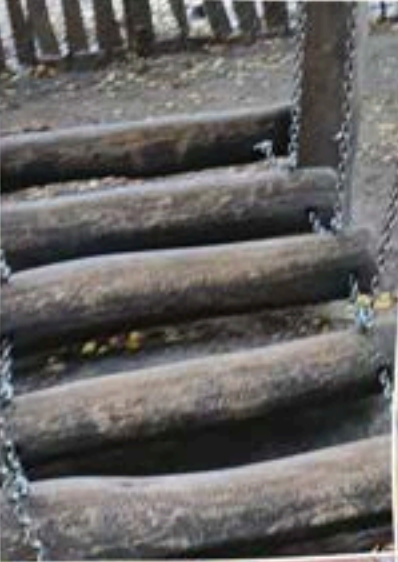
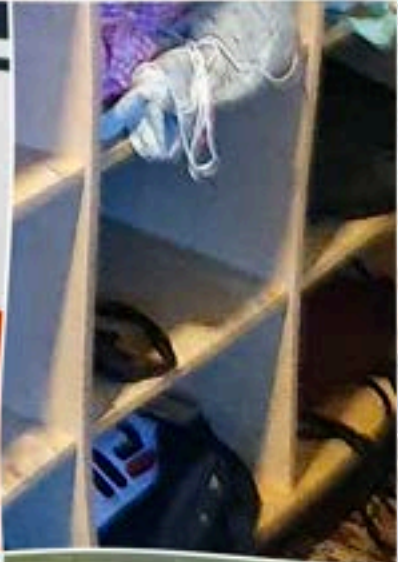

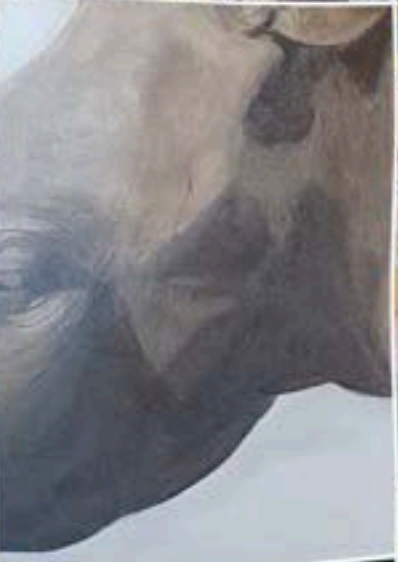
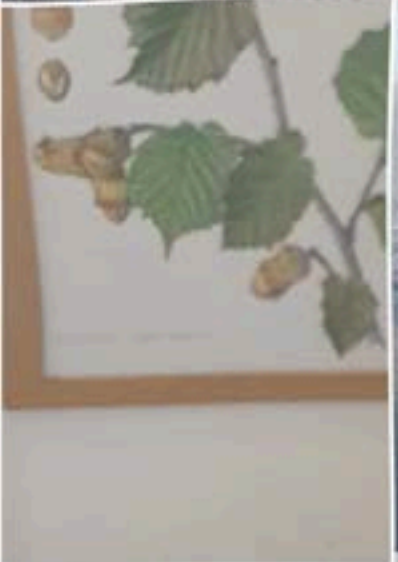
FOTO PUZZEL

**WEET JIJ WAAR
DEZE FOTO'S
GENOMEN ZIJN?**

Glijd op de juiste manier
Voetbal met een zachte
Vanaf groep 4 gebruik
juiste manier
Gebruik je buiten speel-
Houd rekening met de
Speel samen en laat iede
Wees eerlijk bij het spel

1m^2

WIST JE DAT

DE ZEBBA

DOOR ILIAS STRONKS EN BEN KOENDERINK

$I = \text{Ilias en } B = \text{Ben}$

I Hij is zeer zeldzaam.

B De Zeba komt voornamelijk voor op jouw bank met een zakje chips en kijkt lucifer werpen of slakken racen. Hij is voor Max Verslappen.

B Of hij slaapt op jouw bank tot hij naar bed moet.

I Hij komt uit Slaperdam.

I Ze wonen op nummer weet ik veel, want ik woon daar niet. Kijk zelf maar.

B Nog even over Zeba op onze wereld. Zijn hersens zijn zo groot als een doperwt.

I Hij eet voornamelijk McDonalds de Bic Mac ongeveer tien keer per dag - twee in de ochtend, vier in de middag en vier in de avond

B Wat hij in zijn vrije tijd doet? Nou die heeft hij niet, hij is druk met slapen en tv kijken.

B En is een lastbak, omdat hij de hele tijd op het zebrapad staat.

I En heeft de deur niet nodig omdat hij door het raam springt.

B Het geluid dat ze maken “sloerp sloerp”. Ze drinken weet ik veel, want ik sta er nooit bij.

B Zijn doel is om bij de chipsfabriek te werken. Maar chipsvreter worden niet aangenomen.

I Hij zit op de sport bankzitten. Zijn record is weet ik niet, hij is nog bezig.

WIST JE DAT IN EINDHOVEN DE KORTSTE DAG IN DE WINTER 7 UUR EN 50 MINUTEN DUURT?

HET BEZOEK AAN OLYX

Door CHRIS, DONOVAN, QUINTEN

Het bezoek bij OLYX was geweldig! Het is een handelsbedrijf, ze handelen in biobrandstoffen.

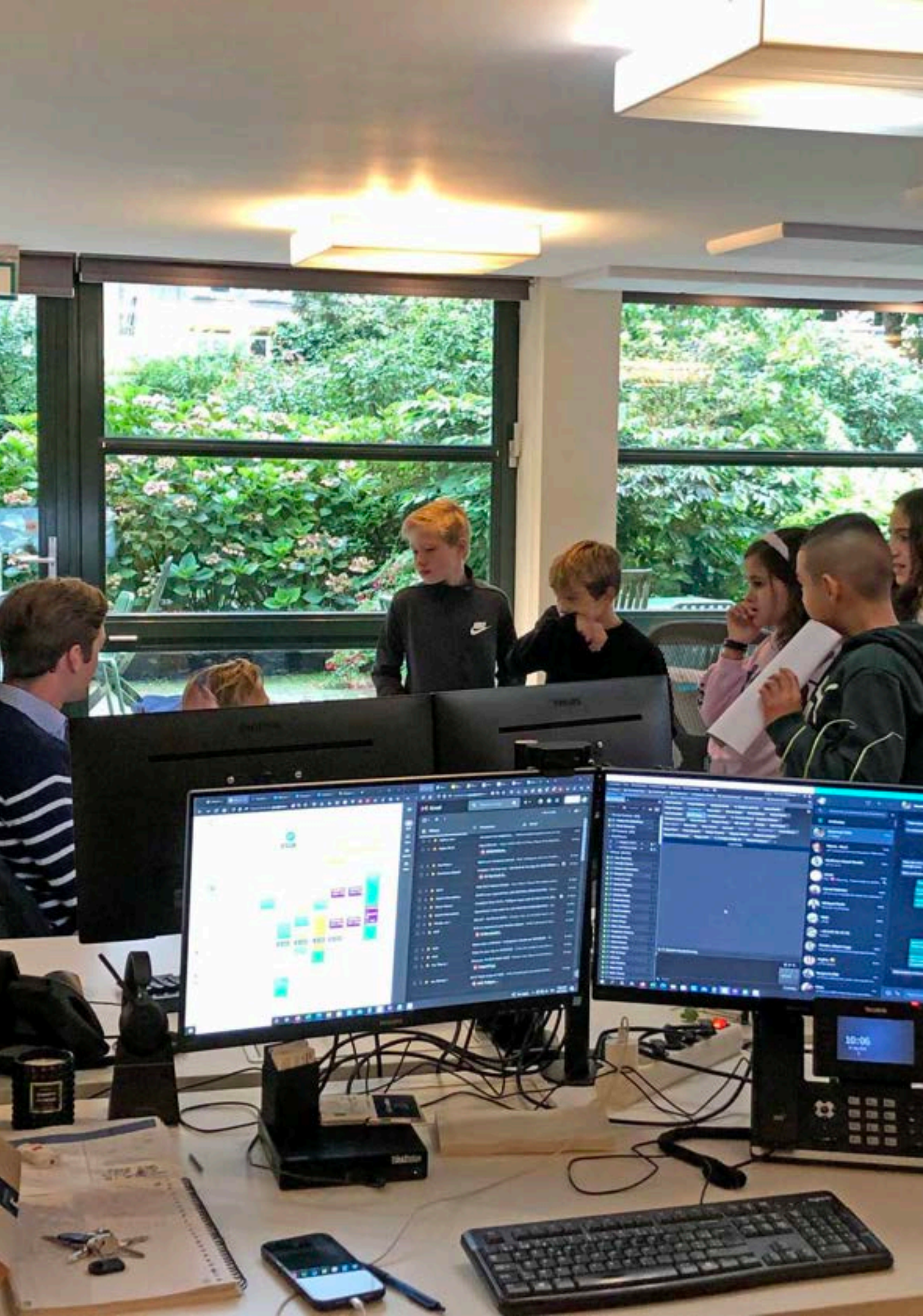
Wat we daar deden:

1. als eerste gingen we een filmpje kijken over de energietransitie
2. daarna kregen we een rondleiding.
3. we gingen een spel spelen over handelen

We gingen met blokjes handelen!

Er was heel veel kritiek met het handelen.

We kregen namelijk ruzie met elkaar over te weinig loon.

WIST JE DAT SNEEUW VOOR EEN STILLERE OMGEVING ZORGT?

BLIKSEMSTAGE DELOITTE

DOOR JET

19 kinderen van groep 7 gingen op 27 september naar Deloitte. het was heel leuk, vonden de meeste kinderen, ook helemaal niet wat ik had verwacht. Het was voor een bliksem stage, dat is een soort stage alleen dan maar heel kort vandaar de naam.

Deloitte is een bedrijf dat met heel veel verschillende dingen rekening houdt, het is bijvoorbeeld het duurzaamste gebouw van Europa! Ze denken ook aan alle medewerkers zo mag je namelijk als je moeder of vader bent eerder naar huis. En als laatste doen ze ook 2 keer in het jaar iets leuks zoals op wintersport gaan en lasergamen. Wat ze doen als bedrijf is andere bedrijven helpen. Een voorbeeld: `als de bakkerij van de Hema in brand dan blust de brandweer dat gewoon, maar Deloitte bedenkt dan hoe er over een week broodjes gebakken kunnen worden.' Het is hun einddoel om zoveel mogelijk bedrijven te helpen.

Wat vonden de kinderen van de bliksemstage? Heel leuk, tof en interessant. Die woorden kwamen het meeste voor ikzelf vond het heel leerzaam en tof. Er waren superlieve mensen en het was superaardig dat we zulke leuke dingen mochten doen.

Aan het begin stelde onze begeleiders zich voor. daarna werd de groep in 3 groepjes verdeelt. We gingen reclames maken, een kijkje nemen in de keuken van de kantine en yoga doen, je vraagt je vast af waarom je op zo een zaken bedrijf yoga is. dat zit zo. Als je daar werkt heb je vaak heel veel aan je hoofd daarom is vaak yoga wel fijn.

Weetjes over Deloitte!

- Er werken ongeveer 8000 mensen!
- Deloitte is wel 185 jaar oud.
- Deloitte is begonnen in Londen.
- Het hoofdkantoor van Deloitte in Nederland, heeft 14 verdiepingen.

Mijn eindconclusie.

Deloitte is een heel leuk bedrijf, iedereen is er heel aardig en ze helpen alles en iedereen

Mijn cijfer is een... 9

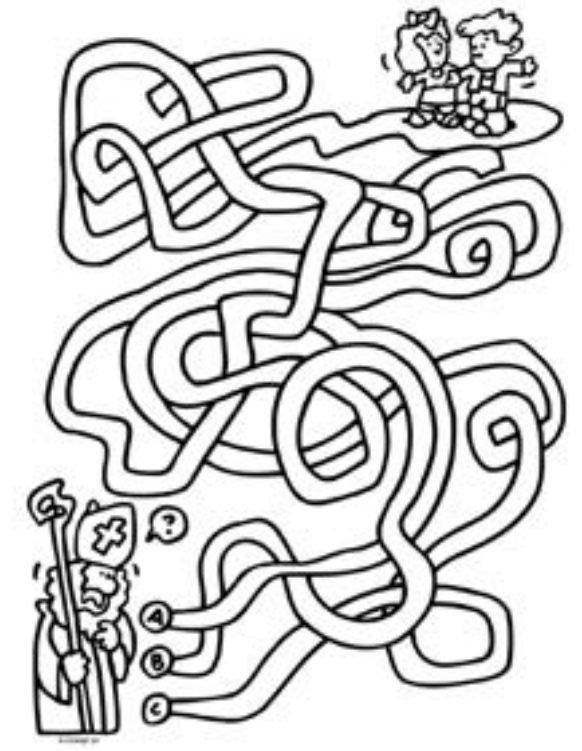
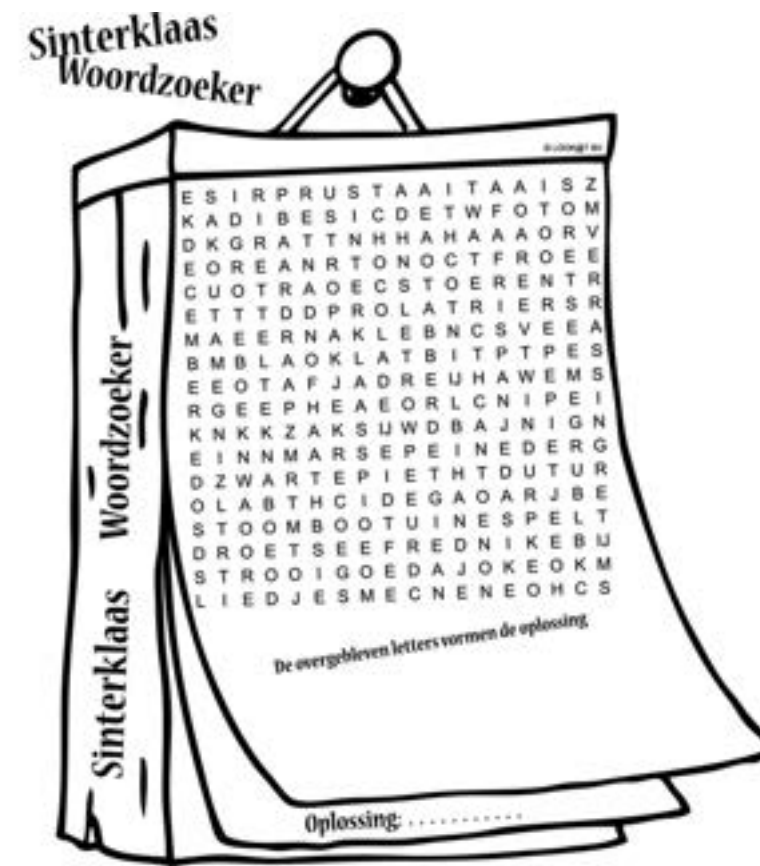
WIST JE DAT DE GROOTSTE SNEEUWVLOK 38 CENTIMETER LANG IS?

TROPENMUSEUM SCHOOLREISJE

GROEP 6

We gingen met ze allen in de tram. Het was heel erg leuk en daarna waren we aangekomen het bij het tropenmuseum. Iedereen zei WOW en eentje zei zelfs zo schoon en we hoorde van een mati waar we naartoe moeten gaan en we hebben groepjes verdeeld. Er was een kookgroep en een muziekgroep. De ene groep was lekkere bruine bonen en rijst aan het maken en de andere gingen hele mooi muziek maken. We hebben veel geleerd over de slavernij en ook over de geschiedenis van Suriname. De kookclub ging eten maken voor de drummers en voor zichzelf. De drummers gingen ook drummen en we waren in de lift er waren ook mati's en die vertelde wat we allemaal moest doen en we waren ook bij de wereld achter de dingen en hun zongen ook een korte rapje over de wereld achter de dingen en tijdens het koken maakte we een rap over bruine bonen en... RIJST RIJST IN DE PAN!

BAARD	FONDANT	LIEDJES	SCHOEN	TAATAAI
BAL	FOTO	MARSEPEIN	SCHOORSTEEN	TABBERO
BANKETLETTER	FRIS	MAT	SINTERKLAAS	TUIN
BLU	GEDICHT	MUTER	SPANJE	VEER
BURGEMEESTER	GROTE BOEK	NACHT	SPEL	VERRASSING
CADEAU	HANDJE	PAARD	STAF	WATER
CHOCOLADE	INTOCHT	PAKJE	STOOMBOOT	WIND
DAK	KINDERFEEST	PEPERNOOT	STRO	WORTEL
DECEMBER	KOEK	PIETJE	STROOIGOED	ZAK
DEK	KOU	ROL	SURPRISE	ZWARTE PIET

AAPJES KIJKEN

TWEE AAPJES KIJKEN PRECIES OM TWEE UUR OM DE HOEK VAN EEN SCHUTTING. TOCH ZIEN ZE ELKAAR NIET. HOE KAN DAT?

DE EEN KIJKT OM TWEE UUR 'S MIDDAGS. DE ANDER OM TWEE UUR 'S NACHTS.

WK VERSTOPPERTJE

WAAROM GAAT HET WK VERSTOPPERTJE NIET DOOR DIT JAAR?

OMDAT ZE DE WINNAAR VAN VORIG JAAR NOG NIET HEBBEN GEVONDEN!

WIST JE DAT JE JE TONG KAN BEVRIEZEN IN DE WINTER?

Tot de volgende keer!